

Nyhedsbrev nr. 1 / 2020

fra social- og arbejdsmarkedspolitisk udvalg (SAPU)

Indhold

- **Coronakrisen**
- **Fokus efter coronakrisen**

- **Barrierer i uddannelse**
- **Arbejdsevnebegreb debatteres**
- **Håndholdt indsats skaber jobmatch**
- **#VærdigReform står fortsat fast**

- **Specialeplanlægning**
- **Hjælpe midler og brugerinddragelse**
- **Politisk indsats omkring merudgiftsbestemmelsen**
- **BPA-ordning fortsat under pres**
- **Vederlagsfri fysioterapi**
- **Sikker digital forvaltning**

- **Opgradering af bisidderkorps**
- **Verdensmålene i den kommende kongresperiode**
- **Lokale politiske kurser / møder skaber dialog**

Coronakrisen

Verden er pludseligt og meget hårdt ramt af en sundhedskrise på grund af den hurtige udbredelse af coronavirusen (COVID-19). I begyndelsen af marts måned var i forbundet som den plejer, dog med ekstra agtpågivenhed over for smittefare – blandt andet i Handicaporganisationernes Hus.

Det kom alligevel som noget af en overraskelse, da statsminister Mette Frederiksen onsdag den 11. marts på et pressemøde lukkede Danmark ned. Alle skoler- og uddannelsesinstitutioner blev lukket, og offentligt ansatte blev sendt hjem. Få dage efter blev også barer, spisesteder med flere lukket. Kun kritiske samfunksfunktioner blev holdt i gang. Der blev indført forsamlingsforbud på mere end 10 personer, og alle blev bedt om at holde afstand til hinanden. Strategien er klar – ved at isolere borgerne kan pandemiens hastighed bremses, og dermed er der en chance for, at det danske sundhedsvæsen kapacitetsmæssigt kan håndtere situationen, når vi når det punkt, hvor flest forventes at blive behandlingskrævende. Det er i den situation særligt intensivkapaciteten og behovet for respiratorer, som kan blive kritisk.

I Dansk Handicap Forbund har situationen først og fremmest betydet aflysning af alle aktiviteter både lokalt og nationalt – en situation, som er logistisk udfordrende, fordi mange mennesker skal have beskeder, der kan være bookede møde- eller conference-faciliteter, som vi skal forsøge at få annulleret/ flyttet. Det medfører ikke bare en del arbejde, men også et økonomisk tab.

Forbundet har i de svære dage særligt haft fokus på forholdene for vores mange medlemmer, som i modsætning til andre borgere ikke kan isolere sig, fordi de har behov

for personlig hjælp og dermed har mange potentielle smitekilder, som kommer ind i deres private hjem. Sammenholdt med at mange har et nedsat immunforsvar og er i de beskrevne risikogruppe, så udgør situationen en farlig cocktail, som kan medføre stor utryghed og forvirring om, hvordan man skal forholde sig, hvis der sker noget.

For at støtte vores medlemmer bedst muligt, valgte vi fra begyndelsen af forløbet at indgå i tæt parløb med vores paraplyorganisation – Danske Handicaporganisationer (DH). DH blev indbudt til møder med Sundheds- og Ældreministeriet og Social- og Indenrigsministeriet, og vi medlemsorganisationer blev bedt om at rejse de nødvendige spørgsmål, som vi ønskede ministerierne skulle afklare. For os har fokus særligt været på BPA-borgere og andre modtagere af personlig hjælp.

Fra Sundheds- og Ældreministeriet er der hele tiden udsendt sundhedsmæssige retningslinjer, mens Social- og Indenrigsministeriet, i lyset af den nedlukkede offentlige sektor, meget hurtigt udsendte en nødbekendtgørelse, som åbnede mulighed for at: 'fravige krav i sagsbehandlingen og midlertidigt indstille aktiviteter, som ikke vurderes at være kritisk nødvendige'. Vi kunne dog konstatere, at man understregede følgende: kommunen har fortsat fuld forsyningspligt, og i ethvert enkelt tilfælde skal der foretages en konkrete og individuel vurdering, før der må foretages en ændring.

Forbundet har opretholdt sin rådgivningsfunktion (som fungerer ved hjælp af hjemme-arbejdspladser), og vi har fokuseret på, at vores socialrådgivere hele tiden holdes opdateret om alt nyt, så vi kan støtte vores medlemmer og hjælpe dem med at orientere sig i den nye svære situation.

Social- og Indenrigsministeriets nødbekendtgørelse kan læses via dette link:

<https://sim.dk/nyheder/nyhedsarkiv/2020/mar/bekendtgørelse-sikrer-den-noedvendige-hjaelp-paa-socialomraadet/>

Fokus efter coronakrisen

Lige nu arbejder vi sammen med resten af samfundet om at håndtere situationen i fællesskab, men vi forbereder os samtidig på, at der kommer en tid efter coronakrisen. Nødbekendtgørelsen er et eksempel på, at en krisesituation meget hurtigt kan betyde ændringer i forhold til de støttemuligheder, vi har, og giver os en påmindelse om, hvor sårbare vores medlemmer bliver, når det offentlige system skruer ned for blusset, men også scenarier, vi slet ikke kan forestille os, kan over en nat blive til virkelighed.

Situationen har medført, at regeringen og Folketinget har afsat svimlende milliardbeløb, som skal understøtte erhvervslivet, så vi kommer godt igennem sundhedskrisen – og der vil også være tale om hjælp til nødlidende handicaporganisationer. Den slags har selvfølgelig en pris, og statsministeren har på et af sine pressemøder også sagt, at vi efter krisen ikke kommer til at vende tilbage til det samme velfærdssamfund, som vi kender. Sådanne udtalelser vækker naturligvis vores bekymring – for hvad betyder det egentlig for dem, som har brug for andres hjælp til alle hverdagens funktioner? Det er naturligvis noget, som kommer til at fylde efter krisen, og det er noget, som vi allerede nu gør os tanker om.

Situationen gør, at der er usikkerhed omkring meget af det, vi har arbejdet med hen over efteråret og vinteren, men her er en opdatering på, hvad der ellers er sket.

Barrierer i uddannelse

Vi taler rigtig meget om at hjælpe mennesker med handicap ud på arbejdsmarkedet. Men en af de store udfordringer er ofte, at mange mangler en kompetencegivende uddannelse eller anden form for opkvalificering. Det hænger sammen med, at der er store barrierer i uddannelsessystemet, som gør det svært at gennemføre en uddannelse. Det blev for nylig bekræftet af Tænk tanken Perspektiv og Sammenslutningen af Unge Med Handicap (SUMH). Undersøgelsen viste følgende resultat om de adspurgte studerende med handicap:

- Kun hver anden studerende med handicap har modtaget vejledning om de særlige støtte- og dispensationsmuligheder, der findes for mennesker med handicap.
- 64 procent oplever, at deres handicap er en hindring for at opnå samme fagligt udbytte som deres medstuderende.
- 60 procent har manglet støttemuligheder for at gennemføre sin uddannelse på lige fod med andre.
- 22 procent oplever, at undervisningsmaterialerne slet ikke eller i mindre grad er udarbejdet, så de er tilgængelige.
- 60 procent deltager aldrig eller sjældent i sociale arrangementer på uddannelsen.

Ovenstående siger meget om, hvor svært det kan være at komme igennem en uddannelse, når man har et handicap.

Undersøgelsen kan læses via dette link:

<https://handicap.dk/nyheder/ny-rapport-mange-oplever-handicap-hindring-tage-uddannelse>

Arbejdsevnebegrebet til debat

Social- og arbejdsmarkedspolitisk udvalg har arbejdet aktivt med at få ændret på dele af reformen af førtidspension og fleksjobordningen, som siden 2013 har ramt mange mennesker meget hårdt. Senest har vi rejst en debat om det arbejdsevnebegreb, som ligger til grund for vurderingen af, om man skal i ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Man vurderer i dag på alle tilstedeværende ressourcer i en borgers liv, og det har vores udvalg anfægtet, fordi man mener, at der skal skelnes imellem først og fremmest et almindeligt grundlæggende hverdagsliv, familieliv og fritidsliv, og først derefter om der er ressourcer til et arbejdsliv. Det er en debat, som vi har løftet gennem møder med beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard Thomsen (S) samt beskæftigelsesordførere fra henholdsvis R, SF og V. I samme anledning udsendte landsformand Susanne Olsen et debatindlæg til Altinget.

Debatindlægget kan læses via dette link:

<https://www.altinget.dk/social/artikel/handicapforbund-kagebagning-med-boern-boer-ikke-medregnes-i-arbejdsevnen>

Håndholdt indsats skaber jobmatch

I gennem en årrække har beskæftigelsesandelen for mennesker med handicap ligget markant under andelen for mennesker uden handicap, og i 2018 dokumenterede forbundets projekt "Fjern barrierer" en række strukturelle, mentale og fysiske barrierer, der er afgørende for adgangen til arbejdsmarkedet for mennesker med handicap.

Efterfølgende har forbundet gennemført en række projekter, som har til formål at få flere mennesker med handicap ind på arbejdsmarkedet. Forbundet arbejder på flere niveauer. Dels med at klæde de enkelte medarbejdere i jobcentrene bedre på til at hjælpe målgruppen, og dels med de enkelte jobsøgende med handicap. Nogle af de jobsøgende er ikke bevidste om deres handicap, og derfor skal de hjælpes til at se nye veje eller måske søge støtte.

Et eksempel på at det virker, er projektet "Et mere rummeligt arbejdsmarked for borgere med handicap", som blev sat i gang i 2019, hvor forbundet arbejder sammen med 11 kommuner rundt om i hele landet. En statusrapport fra projektet fra februar måned viser, at projektet er lykket med at få 136 personer med handicap i job, mens fem er påbegyndt en uddannelse siden projektets start.

Det virker at komme rundt og se folk i øjnene og hjælpe dem, som skal have hjælp, med at se målgruppen, som ofte kan forsvinde, fordi jobsøgende med handicap ikke opgøres som gruppe. De fordeler sig rundt omkring i andre dele af jobcenteret, og derfor er det ofte heller ikke noget, jobcentrene har specifikt fokus på.

Projektet arbejder, ud over netværksgrupper for jobsøgere, også med en screeningsmodel for at finde frem til målgruppen og en fast track-ordning, der skal gøre det hurtigere at få bevilget en handicapkompenserende ordning, når der er et job at få.

Forbundet samarbejder med Fredericia, Glostrup, Haderslev, Jammerbugt, Kolding, Lyngby-Taarbæk, Nordfyn, Randers, Stevns, Aabenraa og Aarhus Kommuner, som hver især har fokus på de forhold i projektet, der giver mening for dem lokalt.

Læs mere om projekterne her: <https://danskhandicapforbund.dk/da/projekter/#gsc.tab=0>

#VærdigReform står fortsat samlet

Vi er fortsat en del af de 63 organisationer som har samlet sig i initiativet VærdigReform, for at stå sammen om at opnå ændringer af førtidspensions- og fleksjobreformen. I februar indkaldte vi sammen til stormøde med beskæftigelsesminister Peter Hummelgaard Thomsen (S), samt beskæftigelsesordførere fra R og SF for at diskutere reformen.

Formålet var klart. VærdigReform kan fortsat konstatere, at følgerne af reformen af førtidspension og fleksjobordningen fra 2013 har voldsomme konsekvenser for mange mennesker. Derfor kræver alliancen konkrete lovændringer. Ved mødet blev tre personcases præsenteret, som med al tydelighed viser, hvordan reformen rammer skævt og uretfærdigt.

For eksempel fik en borger at vide, at hun var berettiget til fleksjob, men ikke måtte fortsætte på sin hidtidige arbejdsplads, selvom arbejdspladsen gerne ville beholde hende. En anden case fortalte historien om, at selvom entydige lægepapirer slår fast, at der ikke er en arbejdsevne, og der aldrig ville komme det, så fortsætter kommunen alligevel striben af arbejdsprøvninger.

HK kunne desuden fortælle, hvordan fleksjobordningen betyder løntrykkeri med lønninger, som er lavere end ledighedsydelsen, og hvor der i øvrigt ikke er mulighed for at få hjælp af en faglig organisation til forhandling af arbejdsvilkår. Oven i den lave løn, fortalte HK, kommer så, at man ikke får udregnet en rimelig pension, og derfor ender man som fattige gamle.

Beskæftigelsesministeren fortalte, at han i øjeblikket er i gang med at rejse rundt og få en masse fortællinger fra de borgere, som er ramt af reformen for at kunne levere på

regeringens forståelsespapir, hvor man har lovet en kritisk gennemgang af reformen. Det første ministeren vil tage fat på, fortalte han, er spørgsmålet om ressourceforløb, hvor den allermest pressede gruppe befinder sig. Dernæst vil han meget gerne se på indholdet af ressourceforløb, så de bliver reelle og værdige. Ministeren udtrykte desuden forståelse for, at vi ikke skal placere mennesker på meget lave ydelser – fx i forhold til den ringe pensionsforhold for fleksjobbere.

Beskæftigelsesministeren blev mødt af en række kritiske spørgsmål om, hvorfor der endnu ikke er sket noget, men ministeren lagde vægt på, at vi skal finde de rigtige løsninger og henviste til, at han inden for kort tid vil indkalde forligskredsen til forhandlinger, og han vurderer, at det i 2020 er realistisk at se lovændringer omkring ressourceforløb i løbet af 2020.

Specialeplanlægning

I den forløbne periode har vi i Dansk Handicap Forbund haft stort fokus på specialiseringen af handicapområdet. Siden kommunalreformen i 2007 har vi oplevet en voldsom afspecialisering, som skyldes, at kommunerne står alene med ansvar for vurdering og finansiering af området. Det er en situation, hvor mange specialiserede opgaver i dag varetages af generalister, som skal overskue mange forskellige målgrupper, og som ikke har adgang til en medfinansiering, når der er behov for en særlig indsats. Det handler jo om at investere i det enkelte menneske ved at sætte ind med den rette hjælp fra starten, og det er desværre ikke det, vi oplever i dag.

Regeringen har i sit forståelsespapir med støttepartierne tilkendegivet, at man vil i gang sætte en gennemgang af området for at sikre, at specialiseringen bliver styrket. I den proces har handicaporganisationerne været i tæt dialog med Social- og Indenrigsministeriet og gennem DH har vi igangsat en proces, hvor vi i de forskellige organisationer har budt ind med de områder, hvor vi ser et særligt behov.

For forbundet handler det om at opnå en erkendelse af, at der er områder, der kræver specialviden, som i dag er gjort til generalistfunktioner. Det gælder for eksempel BPA (borgerstyret personlig assistance), hjælpemidler, men også områder som støtte til køb af bil og boligændringer. Og så er der selvsagt behov for at sikre et højt niveau på genoptræningsområdet. Vi ser her et behov for at få etableret tværgående vidensenheder, som kommunerne skal være forpligtet til at hente specialviden fra – og vi ser et behov for at sikre en medfinansiering i de tilfælde, hvor der er behov for særlige indsatser. Et konkret eksempel er hjælpemiddelområdet, hvor vi arbejder på at opnå støtte til tanken om at få etableret hjælpemiddelcentraler – evt. på tværs af social- og sundhedsområdet.

Arbejdet for et løft af specialiseringen sker i tæt samarbejde med de øvrige handicaporganisationer, hvor vi har udarbejdet fælles politikpapirer, der indgår i forhandlinger med det politiske niveau.

Hjælpemidler og brugerinddragelse

Hjælpemiddelområdet indgår, som beskrevet ovenfor, i bestræbelserne på at få løftet specialiseringen af handicapområdet, men herudover arbejder vi på at få forbedret inddragelsen af brugerrepræsentanter i processen, når kommunerne skal indkøbe nye hjælpemidler. Inddragelse af brugerne kan nemlig sikre, at man undgår fejkøb og sikrer et bredt sortiment, for brugerne har viden, som fagpersoner aldrig vil kunne opnå. Der er tre steder, hvor det er afgørende, at brugerne er inddraget – den ene er ved udarbejdelse af kommunale kvalitetsstandarder (politisk inddragelse), den anden er ved indkøb af

hjælpebidler, og endelig er der bevilingsfasen, hvor borgerens unikke viden om egen situation er afgørende for at sikre bevilning af det rette hjælpebidler.

Vi oplever, at medlemmerne møder begrænsninger – dels ved at man har defineret kvalitetsstandarder for, hvad man kan forvente i den pågældende kommune, men i særdeleshed ved at kommunerne gennem indkøbsfællesskaber køber et bestemt sortiment til en lav enhedspris. Det er grundlæggende fornuftigt, hvis man sikrer et tilpas bredt sortiment. Men et generelt indkøb kan ikke altid imødekomme alle individuelle behov, og det skaber problemer, da kommunerne altid peger på det sortiment, de har hjemkøbt og sjældent er villige til at kigge på en individuel løsning, selvom kommunen er forpligtet til det efter loven. Det kan føre til bevilning af forkerte hjælpebidler, hvilket kan være fatalt. Vi har konkrete eksempler på, at forkerte hjælpebidler har medført, at medlemmer er blevet sengeliggende med tryksår – i to eksempler var der tale om forløb, som varede flere måneder. I begge tilfælde medførte det alvorlige scener for medlemmerne, hvilket var unødvendigt, for i sidste ende bevilgede kommunerne alligevel de hjælpebidler, som vores medlemmer havde behov for.

Derfor har vi stort fokus på begrebet brugerinddragelse. I servicelovens § 112, stk. 2 er det indskrevet, at der skal inddrages brugere i forbindelse med udarbejdelse af kravspecifikationer ved indkøb af hjælpebidler. Det har for år tilbage betydet, at der er indgået en aftale mellem Kommunernes Landsforening og DH, som afhængigt af typen af hjælpebidler forpligter indkøbskommunerne til at kontakte en række relevante handicaporganisationer, som herefter skal udpege brugerrepræsentanter til opgaven. Idéen er god nok, men vi ser imidlertid en række udfordringer med den eksisterende model, da det er meget forskelligt, hvor mange repræsentanter de forskellige organisationer har mulighed for at byde ind med – ligesom det er en udfordring, at kvaliteten af brugerinddragelsen ofte er ringe. Når vi taler om inddragelse af frivillige borgere, så er det ikke tilstrækkeligt at udsende et omfattende udbudsmateriale til kommentering. Efter vores opfattelse er det afgørende, at man sikrer en proces, som tager højde for, at brugerne ikke nødvendigvis er eksperter, men først og fremmest er brugere. Det kræver en særlig proces, og den er ikke god nok i dag. Derfor har forbundet taget initiativ til, at gå sammen med andre handicaporganisationer i DH om at få kigget kritisk på den nuværende model. Foreløbigt har vi kortlagt området og er nu i proces med at få kigget på, om vi kan designe en anden model – for eksempel med en anden struktur, hvor vi udpeger repræsentanter, som uddannes særligt til opgaven. Der nedsættes nu en arbejdsgruppe, som skal gå videre med processen, som i sidste ende er både i medlemmernes og kommunernes interesser.

Politisk indsats omkring merudgiftsbestemmelsen

Vi har igennem flere år oplevet store udfordringer med merudgiftsbestemmelsen efter servicelovens § 100. Problemet består i, at bestemmelsen er voldsomt bureaukratisk, og der opereres med en personkreds, som hele tiden snævres ind. Mange mennesker med handicap har ekstra udgifter i hverdagen, som er en følge af deres handicap. Det er udgifter, som naboen ikke har, og som samfundet, jf. kompensationsprincippet, skal kompensere borgeren for. Det er tanken bag § 100, men desværre ser vi en kedelig udvikling, hvor personkredsen bliver mere og mere snæver. Det betyder for eksempel, at vi nu ser mennesker med rygmarvsskader blive dømt ude af personkredsen, selvom de ubetvivleligt har merudgifter. I en rundspørge fandt vi i løbet af kort tid 163 eksempler på forringelser.

De, der er omfattet af personkredsen, skal man herefter individuelt have vurderet, hvor mange udgifter man har. Er man over bagatelgrænsen udløses merudgiftsdækningen i en række trin. Det er en meget bureaukratisk proces, hvor der bruges enorme ressourcer på at vurdere små detaljer – og afgørelser på 15-20 sider er ikke et særsyn.

I Dansk Handicap Forbund er vi meget bekymrede over udviklingen og har derfor i løbet af vinteren gennemført en række møder med handicapordførere på Christiansborg, hvor vi har gjort opmærksom på problemet og peget på, at der er behov for en løsning, hvor bestemmelsen bliver forenklet, men samtidig kommer til at omfatte alle dem, som reelt har behovet. Efter møderne har ordførerne stillet spørgsmål til ministeren og S har taget problemstillingen med til ministeriet.

I forlængelse af møderækken har forbundets social- og arbejdsmarkedspolitiske udvalg udarbejdet et forslag til, hvordan bestemmelsen kunne ændres, så alle mennesker med handicap automatisk får en merudgiftsdækning på baggrund af mængden af individuel hjælp, de ellers er bevilget efter servicelovens andre bestemmelser. DH er også i dialog med Social- og Indenrigsministeriet, og vores forslag er samme med flere andre forslag lagt frem til behandling i ministeriet.

BPA-ordning fortsat under pres

Som tidligere beskrevet oplever Dansk Handicap Forbunds rådgivning fortsat et stort pres på BPA-ordningerne (borgerstyret personlig assistance). Tal fra Ankestyrelsen og Handicap-nyt bekræfter billedet og viser, at der fortsat er behov for politisk fokus på ordningen.

BPA, efter servicelovens §§ 95 og 96, er det, der fylder mest i forbundets rådgivning. Vi har hen over året mange sager, hvor medlemmer oplever, at deres ordninger forringes og i nogle tilfælde frakendes. Det er en alvorlig forringelse af medlemmernes tilværelse, når dette sker. Ofte betyder det i praksis, at man går fra en situation med lige muligheder og en aktiv tilværelse til en situation, hvor muligheden for spontanitet og frihed i hverdagen begrænses markant.

Vi har kigget på tal fra Ankestyrelsen, og Handicap-nyts gravergruppe har spurgt landets kommuner om, hvorvidt de har forringet BPA-ordninger i 2019. Det faktiske antal af BPA-ordninger i Danmark kendes ikke præcist, da der ikke foreligger tal fra alle kommuner. I de 70 kommuner gravergruppen har fået svar fra, er der 1.364 ordninger. I Socialpolitisk Redegørelse fra 2019 estimeres det, at der er 2.400 ordninger. Vores vurdering er derfor, at det faktiske tal ligger et sted imellem 2.000 og 2.400 ordninger på begge paragraffer. Vi har kigget på året 2019, hvor vi har tal fra Ankestyrelsen over BPA-klager fra de tre første kvartaler. I denne periode var 194 klager under behandling. Sammenholder man tallene, svarer det til, at 10 % af samtlige BPA-sager i Danmark i løbet af et år. Det er et højt tal, som i sig selv tyder på, at der er pres på ordningen.

Kigger vi nærmere på klagesagerne, som kom i Ankestyrelsen, så er det interessant at se, hvor mange sager der blev ændret eller hjemvist til fornyet behandling. Disse to tal er et udtryk for, at kommunerne enten har vurderet sagen forkert, eller at sagsbehandling har været mangelfuld. Sammenlagt betyder det, at kommunerne har fejlbehandlet 40 % af sagerne (35 % på § 95 og 50 % på § 96), hvilket svarer til det billede, man kunne se i en praksisundersøgelse fra Ankestyrelsen fra februar 2019, som viste, at kommunerne har særlig store udfordringer med at administrere BPA – særligt § 95.

Handicap-nyts gravergruppe har supplerende spurgt kommunerne direkte, om de i løbet af 2019 har beskåret deres BPA-ordninger. Dette tal er forbundet med store usikkerheder, da vi kun har fået svar fra en del af kommunerne, og heraf er der en del, som ikke har ønsket at besvare spørgsmålet. Markant er det dog, at halvdelen af de adspurgte kommuner selv bekræftede, at de havde skåret i BPA-ordninger i den afgrænsede periode 2019. Mens Ankestyrelsens tal viser fejl i 40 % af de påklagede BPA-sager, så bekræfter kommunerne selv, at de i perioden har skåret ned i 35 ordninger, mens kun to er justeret i

opadgående retning. Det skal bemærkes, at der er et stort mørketal, fordi mange kommuner ikke har svaret eller har svaret, at de ikke ønsker at svare på vores spørgsmål. Hertil kommer, at nedskæringer har fundet sted over en årrække, og derfor er større end det oplyste tal.

Vi har igennem en årrække arbejdet meget intenst på at få både politikere og samfund til at forstå, hvor vigtig denne ordning er. Vi skal huske, at der er tale om mennesker med de allermost indgribende funktionsnedsættelser, som har behov for hjælp til alle funktioner i hverdagen. Når man skærer i en ordning, skærer man derfor direkte i borgerens livskvalitet og mulighed for at bidrage aktivt til samfundet.

Vi mener, der bør være mere faste retningslinjer for vurdering, og udmåling af denne type hjælp ønsker mere enkle og tydelige regler. Tallene bekræfter nemlig, at BPA forvaltes alt for vilkårligt, afhængigt af hvor man bor, og det er i strid med tankerne i både ligestillings- og kompensationsprincippet.

For to år siden tog forbundet initiativ til et BPA-netværk for organisationer, som har særlig interesse i BPA – et netværk, som sammen arbejder målrettet for at sikre de bedst mulige vilkår for medlemmer, der er afhængige af denne helt særlige type af hjælp.

Vederlagsfri fysioterapi

I slutningen af 2019 fik vi en del henvendelser om, at medlemmer fik stoppet deres vederlagsfri fysioterapi, fordi budgetterne til indsatsen er overskredet. Der er typisk tale om medlemmer, som har modtaget en vedligeholdende behandling igennem mange år, og fælles for dem alle er, at det naturligvis vil have alvorlige konsekvenser, hvis de ikke kan få behandlingen.

Hos Danske Fysioterapeuter er man også ked for udviklingen. Ifølge dem er problemerne opstået som konsekvens af den seneste overenskomstforhandling, hvor kommunerne og regionerne krævede af få en fast ramme for de samlede udgifter til vederlagsfri fysioterapi. Det betyder, at der er loft over, hvor meget de samlede udgifter til området.

Da loftet blev nået, bad Danske Fysioterapeuter derfor deres medlemmer om at holde udgifterne til vederlagsfri fysioterapi nede resten af året og næste år. Det er en beslutning, som har store konsekvenser for vores medlemmers hverdag. Forbundet gik hurtigt i dialog med DH, da problemstillingen rammer på tværs af mange diagnoser og derfor bør løftes i fællesskab af alle de berørte medlemsorganisationer.

Sikker digital forvaltning

Digitaliseringen af den offentlige forvaltning tager fart. Nye begreber, som automatiserede afgørelser og anvendelse af kunstig intelligens, rejser dilemmaer. Hvor skal snitfladerne gå i kontakten med systemet? Er de data, vi putter ind i systemerne, gode nok? Kan borgerne selv sige til og fra, når vores data ligger i et digitalt univers? Mennesker med handicap afgiver en stor mængde personfølsomme oplysninger til det offentlige og er samtidig dybt afhængig af at få en korrekt vurdering af deres behov. Derfor risikerer digitaliseringen at lægge et større pres på denne gruppe, og det bliver helt afgørende, at borgerne har en stemme i processen. Det handler om at skabe lige muligheder – særligt når vi taler om retssikkerhed. For det skulle gerne være sådan, at vi minimerer risici, så digitalisering bliver en fordel for alle. I handicaporganisationerne glæder vi os over, at vi nu har fået plads i Digitaliseringsstyrelsens advisory board, som skal rådgive om de juridiske rammer for den digitale forvaltning, og vi ser frem til at løfte denne opgave i

samarbejde med de 34 organisationer i DH. Det er afdelingschef Jeppe S. Kerckhoffs, som er udpeget for en periode på tre år.

Opgradering af bisidderkorps

Bisidderkorpset har været aktivt i mere end 10 år og mange medlemmer har stor glæde af den støtte man kan få, når en bisidderhjælper med at strukturere og forberede et møde, understøtte at selve mødet bliver godt for alle arter og evaluerer bagefter. I 2019 gennemførte bisidderne 825 frivilligmøder (formøder, myndighedsmøder og eftermøder) fordelt på 192 enkeltpersoner. Vores rådgivningsteam håndterede i samme periode 607 sagsforløb, hvilket svarer til, at der i 1/3 af tilfældene også involveres støtte fra bisidderne. Det har stor kvalitet at kombinere de professionelle socialrådgiveres sagshåndtering med personlig støtte fra frivillige ude i marken. Det er et vigtigt princip for os, at vi sikrer en høj kvalitet i dette arbejde. Derfor skal alle bisidderne uddannes og skal deltage i opfølgingskurser en gang om året og i hverdagen er det afgørende, at de er i tæt kontakt med vores socialrådgivere, som koordinerer, men også formelt løfter frivilligledelsen gennem supervision og sparring og sikrer, at bisidderne ikke står alene med denne meget udfordrende opgave. Vores måde at opbygge ordningen på sikrer en høj grad af fastholdelse, men over årene er der alligevel faldet en fjerdedel fra. Derfor har vi sidst på efteråret opgraderet vores bisidderkorps gennem nyuddannelse af 12 bisidderne, så vi nu har 44 bisidderne – fordelt over hele landet. Alle nye bisidderne har fremsendt motiverede ansøgninger ud fra en række kriterier, hvorefter de egnede er gået videre til introduktionsuddannelsen.

Verdensmålene i den kommende kongresperiode

Som beskrevet i sidste nyhedsbrev, så er verdensmålene noget vi prioriterer meget højt, fordi der er meget stor interesse for dem fra hele samfundets side, og det er en oplagt mulighed for at få fokus på handicapområdet og FN's handicapkonvention. Men den store udfordring er, hvordan vi kan arbejde med målene, så de flytter sig fra at være luftige akademiske begreber til konkrete mål og handlinger.

Forbundet arbejder netop nu på at få implementeret verdensmålene i forbindelse med forbundets kommende kongres. Ved hver kongres behandles punktet fremtidigt arbejde. Her udpeges nogle hovedområder, som kongressen beder forbundet om at fokusere på frem imod næste kongres. I år arbejder vi på at anvende verdensmålene ved at lade kongressen udpege nogle konkrete mål for de næste to år. Mål, som vi kan måle på efterfølgende, og som ligger op af verdensmålene, hvilket giver mulighed for at pege på vores udfordringer, hver gang der i andre sammenhænge tales om verdensmål. Retningen i vores fælles arbejde vil herefter blive udstykket af en ny strategi, som fortæller om, hvem vi er, og hvad vores mål er, men som et tillæg vil der ligge et tillægsdokument med konkrete mål, som kort fortalt er opskriften på, hvordan vi vil efterleve vores strategi på vejen imod vores mål et liv med lige muligheder.

Lokale politiske kurser / møder

Et af handicappolitikens vigtigste fokusområder er det lokalpolitiske arbejde. Det skyldes, at en meget stor del af de beslutninger, som påvirker vores medlemmer, tages lokalt og kræver direkte kontakt med de lokale politikere. Denne opgave kræver lokalpolitisk aktive, og det er vigtigt, at vi hele tiden arbejder på at understøtte og opkvalificere vores lokalpolitiske aktive i dette arbejde.

Et godt eksempel på gode arrangementer, som er blevet gennemført i løbet af det sidste år, er muliggjort af den Lokalpuljen gennem DH, hvor der bevilges midler til lokale arrangementer i handicaporganisationerne. Flere steder i landet har man lokalt arrangeret og gennemført handicappolitiske grundkurser, hvor vores sekretariat har bidraget med indholdet. Vi har lavet en god pakke, som består af en ultra simpel indføring i, hvad politik egentlig er for en størrelse. Det er hverken svært eller kedeligt, men handler om at sætte ord på sine udfordringer og pege på løsninger. Vi kombinerer et enkelt oplæg med praktisk opgaver, hvor de enkelte medlemmer anvender en simpel politisk metode til at sætte ord på et politisk problem, de ønsker at ændre på. Meget illustrativt er et af de sidste trin i metoden den såkaldte 'bedstemor-test', som kort fortalt går ud på, at du skal kunne forklare dit budskab til din bedstemor, og hvis ikke hun med det samme forstår pointen, ja, så har du ikke gjort dit forarbejde godt nok. Realiteten er nemlig, at kommunalpolitikere ikke har ret meget viden om vores område, og de derfor skal mødes med meget enkle budskaber.

Flere steder i landet har disse kurser været gennemført og et af stederne, havde arrangørerne ud over handicappolitisk aktive inviteret lokalpolitikere og administratorer, som havde afsat en hel dag til at sidde med i gruppearbejdet med vores medlemmer. Det var en stor oplevelse at se, hvor stor fælles forståelse det gav, og det bekræftede os i vigtigheden af forbundets værdi om at være 'brobygger', når vi skal søge politiske løsninger.